

til sin *Grundbetragtning* af Lovforslaget i et *Flertal* (Ejsing, Frandsen, Godskesen, I. A. Hansen, Karberg, Lange, Lewinsky, Martin Olsen og C. F. Sørensen) og et *Mindretal* (Dahl, Degnbol, Holdgaard, Johansen, Olga Knudsen og Nygart). *Flertallet* er — i alt Fald saaledes som Forholdene for Tiden foreligger — bestemt *Modstander af Alkoholforbud*, baade generelt og individuelt. Efter *Flertallets* Mening indeholder Lovforslaget imidlertid adskillige Bestemmelser, der kun kan forklares som Udslag af et Ønske om at nærme sig eller forberede et Alkoholforbud. *Flertallet* er enigt om at søge *saadanne Bestemmelser strøget af Loven* og ønsker overhovedet saa vidt muligt at bevare dennes Karakter af en Næringslov. Men *med Hensyn til Enkelthederne* er der delte Meninger mellem *Flertallets* Medlemmer, som derfor ogsaa ved Udarbejdelsen af *Ændringsforslag* har delt sig paa meget forskellig Vis. *Mindretallet* har i det hele og store kunnet *tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det af Ministeren var forelagt*, og stillede kun enkelte *Ændringsforslag*.

De af Landstinget vedtagne Ændringer i Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget af Folketinget i 1919—20, er — bortset fra nogle formelle Ændringer — i det væsentlige følgende:

1. *Bevillingernes Varighed* fastsættes ved kommunal Vedtægt, dog at ingen Bevilling kan gives for et længere Tidsrum end 10 Aar.

Ændringsforslaget var stillet af et *Flertal* (Ejsing, Frandsen, Godskesen, I. A. Hansen, Karberg, Lange, Lewinsky, Martin Olsen og C. F. Sørensen) tiltraadt af Indenrigsministeren og vedtoges med 40 Stemmer mod 21. I Lovforslagets § 10 har baade *Ædruelighedskommissionen* og *den tidligere radikale Regering saavel som ogsaa Folketinget* fastsat *Bevillingernes Varighed til 5 Aar*. Man har i Landstinget ment, at en saa kortvarig Gyldighedstid for en Bevilling kunde medføre Vanskeligheder, navnlig da naar Talen var om Indretning af dyre, smukke og flot udstyrede Hoteller, idet en 5-aarig Bevillingsperiode vilde skabe en Usikkerhed om saadanne Virksomheder, som maaske kunde foranledige, at vi paa dette Omraade i den kommende Tid vilde staa overfor en Tilbagegang, og man har derfor i *Landstinget ment* at burde opretholde den gældende Lovs Bestemmelse om, at *Bevillingernes Varighed* fastsættes ved kommunal Vedtægt. Men medens den kommunale Vedtægt for Øjeblikket kan fastsætte, at Bevillingen gives for Bevillingshaverens Levetid, er man i Landstinget gaaet til at foreslaa, at Maksimum for *Bevillingstiden* fremtidig skal være 10 Aar.